

Kaupungissa oli pieni joukko punakaartilaisia, niiden joukossa Loviisan ja Pernajan osastot. Huolimatta valkokaartin kovasta kivääri- ja kuularuiskutulesta, mikä osittain tapahtui kaupungin kaduilla, kestivät joukkomme kunnes apua saapui Lahdesta. Nyt vuorostaan kokonaiset valkokaartiosastot piiritettiin ja ammuttiin. Taistelut olivat kuumimmat Kymäjoen ylitse johtavan sillan luona, jossa joukko valkokaartilaisia työnnettiin jokeen. Valkokaartin kiireellisen ja järjestymättömän paon jälkeen oli taistelukenttä kauhean näköinen. Paikotain oli ruumiita kasottain. Valkokaarti menetti yli 200 kaatuneina, joiden joukossa ylipäällikkö ja kaksi alipäällikköä. — Itäisellä rintamalla Antrean taistelu lähenevät loppuun, valkokaarti on nimittäin pakotettu peräytymään Vuoksen vasemmalle rannalle.

Lokala notiser. Paikallisia uutisia.

— Vitgardisterna i skärgården. För att tillfångataga de avdelningar, som flytt till skärgården har från Helsingfors, Borgå och Lovisa utskickats Röda Gardets trupper. Mindre träffningar ha förefallit mellan dem och mindre kringstrykande vita skaror. Huvudstyrkorna ha icke anträffats. I staden kunde på fredag kväll enstaka kanonskott höras. Några fångar ha hämtats till Borgå.

— Saaristoon paenneet valkokaartilaiset. Saaristoon paenneiden valkokaartilaisten kiinniottamiseksi on ryhdytty tarmokkaisiin toimiin. Loviisasta, Porvoosta ja Helsingistä, on sinne lähetetty punakaartilaisjoukkoja. Pienempiä kahakoita on sattunut niiden ja saaristossa harhailevien pienempien valkokaartilaishjoukkojen kesken. Pääjoukkoja ei oli tavattu. Perjantai-iltana on kaupungissa kuultu sieltä tykinlaukauksia. Muutamia vankia on viety Porvooseen.

— Taxeringsnämnden. På grund av en nyss utfärdad förordning har den av soc. dem. kommunalorganisationen valda taxeringsnämnden upplösts tillsvidare och den enligt de nya kommunallagarna den 28 jan. valda taxeringsnämnden sammankallats till i går kväll för att vidtaga med sitt arbete. Om denna icke kommer att utföra sitt uppdrag, träder den nya i stället.

— Taksoituslautakunta. Äsken julautun asetuksen johdosta on Kunnallisjärjestön valitsema taksoituslautakunta toistaiseksi peruutet-

tu ja uuden kunnallislain mukaan tammikuun 28 p:nä valittu taksoituslautakunta kutsuttu kokoon eilisillaksi aloittaakseen työnsä. Jollei tämä ryhdy toimeensa astuu uusi sijalle.

Annonser o. kungörelser. Ilmoituksia ja kuulutuksia.

Livsmedelsnämndens kungörelser.

Härmed tillkännagives att från den 1:sta Mars 1918 försäljningspriset å oskummad mjölk i Lovisa stad ej får överskrida 90 pti liter däri inberäknat transport- och andra kostnader.

Vid överträdelser av ovannämnda bestämmelse bör anmälan göras å Livsmedelsnämndens kansli, för de skyldiges befordrande till straff i enlighet med Livsmedelslagen.

Sekreterare- & bokförare befattningen vid Lovisa Livsmedelsnämnds kansli anslås ledig att ansökas före den 15 instundande mars. Ansökningar med uppgift om löneanspråk inlämnas till Livsmedelsnämndens kansli.

Elintarvelautakunnan kuulutuksia.

Täten ilmoitetaan että maaliskuun 1 p:stä 1918 kuorimattoman maidon hinta on 90 ptiä litralta johon hintaan on laskettu myöskin kuljetus- ja muut kustannukset. Jos yllämainittua määräystä rikotaan, on ilmoitus tehtävä elintarvelautakunnan kansliassa, joka huolehtii rikollisten rankaisemisesta elintarvelain mukaisesti.

Sihteerin ja kirjanpitäjän toimi Loviisan elintarvelautakunnan kansliassa julistetaan täten haettavaksi ennen kuluva maaliskuun 15 päivää. Hakemukset palkkavaatimukseineen jätettävä elintarvelautakunnan kansliaan.

Varning!

Enär det hänt, att enskilda medlemmar av Röda Gardet företagit sig att besöka i staden bosatta personer och hotat häkta dem m. m., tillkännagives härmed, att detta vid Revolutionsrättens strängaste straff är förbjudet och komma dylika brott mot Generalstabens dagorder att på det kraftigaste beivras. Allmänheten uppmanas, att vid misstänkta

fall alltid fråga efter fullmakter samt per telefon vända sig till Röda Gardets Lokala Stab, Societetshuset. Telefon 19.

Varoitus!

Koska on tapahtunut, että yksityisiä Punasen Kaartin jäseniä on käynyt kaupungissa asuvien henkilöiden kotona uhaten vangita heidät y. m. annetaan täten tiedoksi, että tämä on vallankumousoikeuden kaiken ankarimpien rangaistuksien uhalla kielletty ja tullaan tällaisia rikoksia Yleisesikunnan päiväkäskyjä vastaan mitä ankarimmin rankaisemaan. Yleisöä kehoitetaan epäilysten sattuessakin aina kysymään valtuuksia ja puhelimitse kääntymään Punasen Kaartin Paikallisen Esikunnan puoleen, Seuhahuoneella. Puh. 19.

Prenumeration å Lovisa Notisblad

sker å redaktionen, Rådhuset. Priset är 1 mk i månaden, med hembärning i staden. Lösnummer fås från Rådhuset.

Leviisan Tiedonantoja

saa tilata kuukausittain toimituksessa, Kaupungintalolla. Hinta on 1 markka kuukaudelta, kaupungissa kotiinkannettuna. — Irtonumeroita saa Kaupungintaloilta.

Postkontoret

Härvarande postkontor öppenhålles från den 1 mars varje vardag kl. 10—12 p. d. och 6— $\frac{1}{2}$ 8 e. m., sön- och hängdagar endast kl. 6— $\frac{1}{2}$ 8 e. m. Emottages till befordring med posten utom enkel post rekommenderade brev, varupaket, posttörskötsförsändelser samt tidsningsrekvisitioner samt postanvisningar. Brevbärning sker en gång dagligen kl. 11 f. m. (endast vardagar.) Brevlådorna tömmas kl. 6 f. m. och 6 e. m.

Postkonttori

Täkääinen postikonttori pidetään avoinna 1:stä p:västä maaliskuuta joka arkipäivä klo 10—12 päivällä ja 6— $\frac{1}{2}$ 8 i. Sunnuntaisin ja juhlapäivinä ainoastaan klo 6— $\frac{1}{2}$ 8 i. Otetaan vastaan postissa kuljetettavaksi, paitsi yksinkertaista postia, sisäänkirjoitettuja kirjeitä, tavarapaketteja, postietuuntilähetyksiä sekä sanomalehtilauksia ja postiosoituksia. Kirjeenkanto toimitetaan kerta päivässä klo 11 a. p. (ainoastaan arkipäivinä).

Kirjelaatikat tyhjennetään klo 6 a. p. ja klo 6 i.

323.2 (471 Lovisa), 1918

Lovisa Notisblad

Loviisan Tiedonantoja

N:o 5

Tisdagen den 5 mars

1918

Stridens innebörd.

»Tron I nu äntligen, o fävitiska brittiska, tyska och franska patrioter, det som socialisterna sagt åt er ren många år, nämligen att er Union Jack, trikolor och edra kejsrerliga örnar blott äro leksaker, som roa er, och att i världen hädaneftter skall finnas blott två verkliga flaggor, den demokratiska socialismens röda flagga och kapitalismens svarta flagga, Guds fana och mammons fana.»

Dessa ord ingå i en artikelserie, som den berömda engelske författaren och socialisten Bernhard Shaw skrev om världskriget hösten 1914. Det var profetiska ord, vilkas sanning i dessa dagar skall gå upp för världen. Men de äga också med små förändringar en beundransvärd tillämpning på våra egna förhållanden och det klasskrig, som rasar hos oss. — En liten anmärkning om färgerna i förbigående: Den småborgerliga halvdemokratin, som på grund av vrång uppföstran eller djupt inympad tjänsteanda nu sällat sig till den egentliga, lilla kapitalistklicken och blivit dess vapendragare, har i stället för den svarta flaggan hissat en vit. Den är ju nättare, men förändrar icke saken.

Låt oss nu betrakta, vilka idealer, symboler och flaggor, de, som nu slåss i de vita gräna, spelat och lekt med! — ibland helt visst på fullt allvar. . . . Från första början, då man rustade till det nu pågående kriget, ville de borgerliga agitatorerna under inga villkor erkänna, att det gällde något slags klasskamp. De talade om skyddandet av hemmen och arbetsplatserna; det skulle bli små lokala skyddskårer, som vid behov gävo en handräckning åt den »lagliga ordningens» ordinare upprätthållare. Lagliga ordningen, ja, — man glömde visst, att alkoholförbudslagen och livsmedelslagen hörde hit, samt senare de nya kommunallagarna och ättatimarslagen. Men de föll också en smula ur ramen för den egentliga borgerliga välfärdens lagstöd. — Som ett avlägsnare mål föresvävade möjligheten att i sinom tid skörda lagrar med att stå upp och jaga ryssen ur landet. Den tanken blev riktigt populär t. o. m. i de försiktiga-

ste borgerliga kretsar. Det låg ju inte så stor risk i att tänka så, numera. — Huvudvikten lades dock ännu en tid framåt vid skyddandet av hemfriden. Någon parti- eller klassprägel fick man ingalunda — allra minst offentligen — giva åt skyddskårerna. Enstaka, »enklare» socialister värvades genom fagert tal. De voro bra att ha som en slags gieslan och som skylt. Men man aktade sig i allmänhet för att vända sig till organisationerna. Ty trots den iver, varmed borgarna både för sig själva och för andra sökte uppkonstruera meningen med kårerna, förutsågo socialisterna snart nog vart det bar. Och därför att de sade, att det skulle gå, som det sedan gått, blevo de som vanligt kallade råa och hätska. Hvittisherrarnas bragd skulle icke behövs som väckande tillbud. Oron i landet växte, men borgarna fortsatte på den inslagna vägen. Skyddskårsinstitutionen anslog mer och mer formen av en allmän klassbeväpning med ändamål att när det kom till en kris hävda den maktägande klassens gamla företrädesrättigheter. ekonomiska och politiska, och med järn och blod kväsa arbetarklassen som börjat röra på sig. Nå väl, det är förklarligt, det är bara en bekräftelse på den ekonomiska eller materialistiska historieuppfattningens teori, att ingen klass av moraliska, ideella eller andra dylika hänsyn uppostrar godvilligt sina fördelar. Men varför då så hårdnackat och skenheligt söka dölja det verkliga förhållandet? Jo, det hade blivit så och så med småfolkets sympati och deltagande om man lätit bli att maskera. Saken hade emellertid antagit alltför stora proportioner, för att hemfriden och den lagliga ordningen skulle kunna tjäna som tillräcklig förklaringsgrund. Den borgerliga senaten uppställde i all hemlighet här och där i landet med folkets gemensamma medel, plus tillskott av enskilda miljonärer, kavalleriskolor, vilkas manskap skulle vara garanterat icke-socialistiskt, såsom värvarna själva uttryckligen förklarade. För att nu skymma undan klasslidelserna, vilka genom den parlamentariska och ekonomiska kampen upplammat, sattes de nationella lidelserna i gång. Det var mot ryssen man be-

väpnade sig! Och det kunde man tro om samma regering, som i all broderlighet underhandlade med ryska kadetter och imperialister, höll banketter och skåtal för dem! — Samma borgare, som under tsarens tid varit så ofantligt försiktiga i ord och gärning och som erfarit dess nådes sol i form av ryska kronoleveranser, blevo de mest hjältediga rysshatare. Men så hade också bolschevikerna indragit leveranserna! Det hat, som Nikolai och hans svartsothjemän varit värda, hetsades nu fram mot den ryska revolutionen och dess socialistiska frihetshjältar. Det blev snart sagt en fosterländsk plikt att på alla upptänkliga sätt häda och förfölja just samma bolschevik, vilka storslaget och utan prut till allra först erkände Finland fritt, Tänk, vilken osympatisk tanke förövrigt för en inbiten borgare! Och under denna nationella täckmantel gav man också fritt lopp åt hatet mot socialisterna, arbetarklassen. Arbetarna hade ju gett sig i slang med sina ryska kamrater och lånat gevär och bajonetter av dem! De hade »sält landet åt arvförädlarna!» Huru detta senare närmare gått till, det kunde visst ingen förklara. Men nog är det klart, att tack vare den finska socialdemokratins samverkan med bolschevikerna blev Finland självständighet erkänd av de europeiska makterna.

I varje fall, borgarnes nationalhat kom att rikta sig — mot finska arbetare!

Det öppna klasskriget har nu ryckt undan alla förklädnader och fraser. Den »nationella hänförelsen» tycks mycket väl tala att högsta befälhavare för den vita armén är general Mannerheim — Nikolai den II:s gunstling! Mannerheim, Wetzer och otaliga andra av vita gardets officerare hava under världskriget i aktiva ryska armén troget tjänat tsarismen och den ryska imperialismen samtidigt som denna gjorde sitt bästa för att göra slut på Finland och samtidigt som våra lagtrogna tjänstemän voro spörrade i Krosty eller jagade till Sibiren. Och undras på om inte Mannerheim och hans officerare ute på ryska fronten träffat på de finska pojkar — hälften av dem var socialdemokrater — som reste till Tysk-

land för att göra sitt till vid störetandet av den svarta regimen i Ryssland! Men utom finskfödda ryska officerare strida i samma här riktiga genuina ryska officerare, för att icke tala om den »främmande hjälpe», som borgarna aldrig ansett vara någonting komprometterande, d. v. s. önskar och tyskar. — Det är väl ingens tanke håller, att borgartruppernas beväpning är inhemsk i motsats till Röda Gardets ryska bajonetter? Nej, ryska bajonetter, kulspjut och kanoner hava anskaffats och begagnas nu jämsides med dito svenska, tyska, belgiska, österrikiska och amerikanska.

Nå, intet överraskande eller nedslättande finna vi socialister däri. Det är ingen ny sanning för oss, att liksom våra vänner och bundsförvanter är proletariatet i alla länder, är vår gemensamma fiende den internationella kapitalismen och dess anhang. Den borgerliga hurratriotismen är ett lockbete och en moralisk ridå, som i verkligheten icke betyder mycket. — Ingen ärlig granskare kan väl längre tvivla på att den strid, som nu utkämpas här i landet blott är ett led i den sociala världrevolution, som är i antågande. »I världen skall hädanefter finnas blott två verkliga flaggor, den demokratiska socialismens röda flagga och kapitalismens svarta (vita) flagga, Guds fana och mammons fana.»

Lähiin ohjelmamme.

III.

Maatalousohjema on ta-
vallansa vielä epämielinen. Luon-
nonsuhteet suurissa osissa maata-
me ovat sellaiset, että maan yhteis-
kunnallistuttaminen ei ole aivan yksinkertainen tehtävä.

Sosialismin periaatehan yllä-
kaan on koota, yhdistää ja laajentaa
(eikä »jakaa kaikki tasan», kuten
kahvitantit luulevat!). Miten ja
missä muodossa se on järkipäisim-
min maataloudessa meidän maas-
samme toteutettavissa, on kysymys,
jota ei vielä ole lopullisesti ratkai-
tu. Lähiin ohjelmamme on kuitenkin
selvä, ja sosialistinen hallitus on
jo tehnyt paljon maalaisväestön ase-
man parantamiseksi. Se osoittaa sel-
vemmin kuin mikään muu, että sosi-
aldemokratian ja maatalviljelevän
väestön edut eivät ole ristiriidossa.
Sosialidemokratian ja maalaisväes-
tön olisi käsi kädessä käytävä tais-
telua suuria maakaupunkien ja tuk-
kiyhtiöitä vastaan. Maa viljelijöil-
leen samoin kuin tehdaslaitokset yllä
pitäjilleen! Se on sosialidemokra-
tian tunnuslause.

Lainaamme kappaleen »Talonpo-

jat ja vallankumous» nimisestä Maa-
talousosaston toimesta ilmestyneestä
kirjasesta. — »Mikä erityisesti kos-
kee maaseudun pieneläjiä, torpparei-
ta, mäkitupalaisia, tilatonta väestöä
ja pikku talonpoikia on »Kansan-
valtuuskunnan Maatalousosasto»
ryhtynyt laajoihin toimenpiteisiin
niiden aseman parantamiseksi. On
jo julaisu laki, jolla torpat ja lam-
puotitilat, olivatpa ne yksityisiä tai
kruununluontoisia, julistetaan itse-
näisiksi, valtiolle suoraan veroa
maksaviksi, kuitenkin siten että ni-
iden veroja suuresti huojenetaan.
Niinikään on julaisu laki maantei-
den ottamisesta valtion haltuun ja
niiden kunnossa pitäminen asteet-
tain kohoavalla tuloverolla, kuiten-
kin niin, että 3,000 markan tulojen
omistajat maalla, 4,500 tulojen omis-
tajat liikekeskuksissa ja 6,000 tulo-
jen omistajat kaupungeissa ovat tie-
veroista vapautettuja. Samoin ju-
laistaan näinä päivinä laki kyytilai-
toksen ottamisesta valtion haltuun,
joten kieverinkysymys tulee ratkais-
tuksi talonpoikain toivomaan suun-
taan. Siivostysosastolta on tulossa
laki, jolla pakollinen pappien palk-
kaus lakkautetaan ja lähimmässä
tulevaisuudessa kirkolliset tilat ota-
taan kuntain haltuun. Pian käy-
dään myös järjestämään tukkiyhti-
öiden maataloja sekä kruununmaiden
asutusta, samalla kun entistä tehok-
kaamalla tavalla pidetään huolta ve-
siperäisten maiden kuivattamisesta,
järvien laskemisesta sekä yleensä
maanviljelyselinkeinon tehokkaasta
elvyttämisestä.» Tähän voimme li-
sätä, että ne törkeät epäkohdat, jot-
ka ovat sortaneet kalastajaväestön
oikeudellista asemaa, poistetaan.
Nämä tosiasiat puhuvat puolestaan.

Lähiin ohjelmamme on kaikessa
lyhykäisyydessään sisällytetty näihin
yleiskatsauksiin. Se ohjelma tote-
uttamalla, johtamalla vallankumous
voitoisaa loppuun, avamme me tu-
leville sukupolville tien maailman-
historian lähimpään päämäärään:
sosialistisen yhteiskun-
taan.

Allmänna notiser. Yleisiä uutisia.

Förslag till Finlands Statsförfattning.

Finlands Folkkommisariat har
utarbetat ett förslag till Republikens

Statsförfattning, som skall under-
ställas Arbetarnas Generalråds
granskning och därefter antingen
godkännas eller eventuellt förkastas
genom allmän folkomröst-
ning, i vilken varje republikens
medborgare, som inom föregående år
fyllt tjugu år, är berättigad att del-
taga. Denna folkomröstning (refe-
rendum) skall verkställas så fort
sig göra låter, redan i vår, om till
dess — såsom man hoppas — den
väpnade klasskampen kommit till ett
avgörande och lugnare förhållanden
hunnit inträda.

I företalet till detta förslag säges
bl. a. följande:

»Här kommer nu Finlands folks
flertal att klart visa, om det önskar
en verklig demokrati, och huru stor
del därav ännu understöder det stör-
tade förmyndarväldet.

Finlands män och kvinnor! Bland
Eder finns ännu i denna stund såda-
na, som okunniga eller vilseledda av
lögnaktiga underrättelser, känner E-
der främmande för den demokrati,
som arbetarklassen fordrar. Över-
vägen nu i tid, om I viljen ha i detta
land stora bolagsherrars, bankkapi-
talisters och rusthållares snåla god-
tekye, om I viljen ha byråkratins
herradöme o. mer eller mindre främ-
mande adelsherrars förtryckarväldet.
Det fria Finlands fria arbetare tala
icke ett sådant ok på sina axlar,
utan kämpa intill det sista för sin
rätta frihet och för demokratin. Stig-
gen även I, ovetande och vilseledda
medborgare, upp att fordra en verk-
lig demokrati! Så blir det ett snab-
bare slut på medborgarblodets utgju-
tande, vartill reaktionära herrars
anslag lett vårt folk.

Endast ett raskt påbörjat demo-
kratiskt framåtskridande kan snabbt
reparera stridens förödelser och läka
såren. Endast arbetarklassens ny-
danande arbete, tryggheten av dess
revolutions välsignade vinnningar,
förverkligandet av dess rätt och dess
idealer, kan föra vårt folk mot en
vackrare framtid.

Den av Finlands Folkkommisari-
at uppgjorda och föreslagna stats-
författningen — om den ens i sina
huvuddrag blir gällande — kom-
mer att vara en borgen för
att Finlands folk är herre i
sitt eget hus. Om det förslag, som
den Ståhlbergska grundlagskomitén
i höstas framlade, kan icke sägas
detsamma. Men man äsyftade det
inte heller den gången. Det var mer
eller mindre ett fåmannavälde, som
herrarna ansågo Finlands folk be-
höva. De kände icke tidens tecken.
Nu lägger Finlands arbetande folk
med egna hårda, arbetsvana hän-
der grunden för sin framtid

Vasa-sedlar!

Herr Arajärvi, tillfälligt bosatt i
Vasa, har även förr varit senator,
har företagit sig att skriva ut en
sorts sedlar, å vilka det står tryckt,
att Finlands Bank kommer att in-
lösa dem för fulla värdet. Han lär
sedan giva dem åt krigsherren Man-
nerheim, som betalar de vita legio-
nernas soldater, furnerare o. a. med
dem. När inte annat finns — det är
väl det enkla skälet. Behöver det
påpekas, att Finlands Bank icke
inlöser dessa biljetter? Det kan ju
hända nämligen, att av dem skulle
förirra sig hit södrut också.

Vaasan-seteleitä!

Herra Arajärvi, tilapäisesti asuva
Vaasassa, joka möskin ennen on ol-
lut senaattori, on ruvennut kirjoitte-
lemaan eränläisiä seteleitä, joissa
on painettuna, että Suomen Pankki
muka lunastaisi ne. Hän kuuluu an-
tavan niitä sotaherra Mannerheimil-
le, joka maksaa niillä sotamiehensä,
tavarahankkijansa y. m. — Kun ei
muuta ole — se kai on yksinkertai-
nen syy. Onkohan tarpeen huomaut-
taa että Suomen Pankki ei niitä
lunasta? Voisihan nim. tapahtua
että tällaisia tikettiä eksyisi tänne
eteläänkin.

Fredsunderhandlingar och revolutionen.

Den ryska revolutionen är nu i ett
mera kritiskt läge än någonsin hit-
tills. Det blev efter novemberrevo-
lutionen bolschevikernas ofantligt
svåra uppgift att på samma gång
genomföra den sociala omvälvningen
i Ryssland, kämpa mot den kontra-
revolutionära bourgeoisin med dess
generalen och vita garden och — för
att lyckas härmed — sluta en »de-
mokratisk fred på grundvalen av
folkens självbestämmerätt» med
en av världens mest imperialistiska
och erövringshungliga stormakter.
Bolschevikerna hade i detta spel
följande kort på hand: en i upplös-
ningstillstånd varande här, utan de
nödvändigaste krigsförnödenheter,
krigshets och sabotage av den ryska
bourgeoisin och dess hantlangare hö-
gersocialisterna, de förra bundsför-
vanternas hot och satanska intri-
ger, samt ett par trumfar: sin flam-
mande hänförelse och orubbliga tillit
till proletariatets i Tyskland
stridbara andan. Mot detta kunde
Tysklands imperialister ställa upp
sin väldiga pansrade näve, sina seg-
rar och sina disciplinerade, välrus-
tade arméer och sin diplomati, den
slugaste bland de sluga. Sällan ha

så i grund olika motståndare mött
upp. Fredsunderhandlingarna i
Brest-Litovsk sakna väl sitt mot-
stycke i världshistorien. Bolschevi-
kernas taktik var att vinna tid och
genom att hålla världen i detalj un-
derrättad om underhandlingarnas
fortgång — i motsats till den hem-
liga diplomatin — påverka till sin
fördel de tyska och österrikiska ar-
betarmassorna. Det såg redan ut
som skulle de lyckas här. Tyskarna
gjorde skenbara eftergifter. Stor-
strejkerna i Österrike-Ungern och lit-
tet senare i Tyskland, med åtföljan-
de kravaller, gävo gott hopp om en
vidare revolutionär rörelse. Dock,
imperialismen blev icke kastad ur
sadeln av detta första jordskalv.
Men det gällde nu för herrar Kühl-
mann, Hoffmann m. fl. att utnyttja
fristen och klämma till. Emellertid
vägrade Bolschevikerna att under-
skriva de förödmjukande imperia-
listiska fredsvillkor, som med hot
om ett nytt fälttåg förelades dem.
Trotskiij förklarade högtidligt, att
Ryssland för sin del avstod från all
vidare krigsföring, men vägrade
samtidigt att underteckna tyskarnas
fredsakt. Vad skulle det nu bli ut-
av? Kunde »Tysklands arbetare
skydda den ryska fronten» eller kun-
de de icke? Trotskiij och den ryska
fredsdelegationen hade handlat i
förvissning om, att det tyska och
österrikiska proletariatet skulle hål-
la provet. De misstog sig... Det
ser åtminstone så ut nu. Men leken
är inte slut än. — General Hoff-
mann satte i gång ett straffälttåg
och de tyska soldaterna lydde order.
Några fall av myteri ha förekommit,
men de ha inte kunnat hindra gene-
ral Hoffmann i hans anslag. Tys-
karna ha nu framträngt ända till
Reval och hota utsträcka sin expe-
dition ända till Petrograd. — En-
skilda avdelningar av den ryska rö-
da armén ha fört ett dödsföraktande
partigångarkrig. Men vad hjälper det
i längden. Revolutionen är i fara;
skall den krossas under imperialis-
mens järnhäl, skall den tvingas att
bli ett medel för de små folkens un-
derkuvande? Nej. Bolscheviker-
nas representanter ha visst rest nu
i hast för att underteckna annekter-
ingsfreden. Men blott för att få lit-
et andrum. Räddarna skola stiga
fram ur tyskarnas egna led. Mel-
laneuropas arbetande miljoner skola
resa sig och spränga sina bejor, alla
imperialister och kejsare till trots.
Tysklands proletariat skall räcka
broderhanden åt Rysslands och rüd-
da världrevolutionen. »Ty två so-
gerika revolutioner, Tysklands och
Rysslands, skola vara ööverbinner-
liga.»

Klasskriget.

Efter Kyrkslättkärnans kapitu-
lation, varvid närmare 700 vitgardis-
ter tillfångatogs, är hela södra
Finland med undantag av smärre
styrkor i Borgå skärgård, fritt från
vita garden. De fångna från Kyrk-
slätt hava förts till Helsingfors, där
de inhysts i Svenska Reallyceet. De
komma antagligen att senare place-
ras i arbetsfångläger, vilka som bäst
ordnas. — Vid Hamnholmen nära
Björneborg, ha de vita gjort en
framstöt, men senare slagits blodigt
tillbaka. I Lavia ha strider pågått.
Likaså i Ruovesi och på den viktiga
Filppulafronten, där de röda fram-
tränga. — Vid Heinola har ett blo-
digt slag stått. De vita försökte
återerövra staden och kringrande
den med stora styrkor. I staden
fanns en fåtalig skara rödgardister,
därbland Lovisa och Pernå avdel-
ningar. Trots de vitas intensiva
gevärs- och kulspurtseld, delvis inne
på stadens gator, höllo sig våra
trupper tills hjälp anlände från Lah-
tis. Nu blevo i sin tur hela avdel-
ningar av de vita omringade och
nedmejade. Hetast voro striderna
vid bron över Kymmene älv, där en
mängd vitgardister trängdes ned i
floden. Efter de vitas hastiga och
oordnade flykt erbjöd slagfältet en
fruktansvärd anblick. På sina stäl-
len lägo liken hoptals. De vita för-
lorade i döda över 200 man bland
dem överbefälhavaren och tvenne
underbefälhavare. — På östra fron-
ten närma sig striderna om St. An-
dré sitt slut, i det att vita gardet bli-
vit kastat över till Vuoksens vänstra
strand.

Luokkasota.

Suojeluskunnan antauduttua
Kirkkonummella, jossa lähes 700
valkokaartilaisista vangittiin, koko
etelä-Suomi, lukuunottamatta Por-
voon saaristossa majailevia pienem-
piä suojelusaartilaisjoukkoja, on
puhdas valkokaartilaisista. Kirkko-
nummella vangitut valkokaartilai-
set on viety Helsinkiin, jossa heitä
säilytetään ruotsalaisessa realliy-
seossa. Myöhemmin tullaan heidät
luultavasti muuttamaan jonnekin
työväkileiriin, joita paraikaa jär-
jestetään. — Haminaholmassa lä-
hellä Poria ovat valkokaartilaiset
edenneet, mutta on ne myöhemmin
lyöty verisesti takaisin. Laviolla
jatkuvat taistelut. Samoin Ruove-
delä ja tärkeällä Vilppulan rint-
amalla, jossa punakaarti on edennyt.
— Heinolassa on tapahtunut veri-
nen taistelu. Valkokaarti koetti uu-
delleen vallata kaupungin ja ympä-
röi sen senvuoksi suurilla voimilla.